

ת"פ 38929/12/12 - מדינת ישראל נגד סיגל לזר פיביך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 38929-12-12 מדינת ישראל נ' לזר פיביך
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלכס ישראלוב
נגד
סיגל לזר פיביך
ע"י ב"כ עו"ד אריאל סלטו
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

כ ל ל י

1. המדינה מייחסת לנאשמת עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").
2. הנאשמת ומר ארי לזר שהינו המתלונן בתיק זה הם בני דודים. המתלונן ואמה של הנאשמת, גברת רוחמה לזר, הינם בעלי אחוזים בשותפות במפעל ליצור צבעים "אסטרקים" המצוי ברחוב העבודה 19 בבת-ים.
3. התביעה טוענת כי ביום 18.6.12 על רקע דרישתו של המתלונן כי הנאשמת תעזוב את שטח המפעל ניסתה הנאשמת למנוע מהמתלונן לצאת ממשרדו בכך שחסמה אותו. המתלונן הדף את הנאשמת על מנת לצאת מהמשרד, אז תקפה אותו הנאשמת בכך שהיכתה בראשו ובעורפו באמצעות ידיה וכן בעטה ברגלו. כתוצאה מהתקיפה הנ"ל נגרמו למתלונן חתך באוזן ימין ומרפק יד שמאל וכן המטומה באפו.
4. הנאשמת כפרה בעבירה המיוחסת לה.

מהלך הדין

5. ב"כ הנאשמת טען מספר טענות בתיק זה. הסניגור טען כי ההחלטה לפטר את הנאשמת מתפקידה כמנכ"לית השותפות הייתה החלטה בלתי חוקית שהתקבלה בלא סמכות כדין. הסניגור טען עוד כי המתלונן הוא זה שתקף את הנאשמת ואמה והיא נאלצה להגן על עצמה. עוד טען הסניגור שמאחר

והמתלון לא הועמד לדין יש לראות בכך אכיפה בררנית ולזכות את הנאשמת מטעמי צדק.

6. יצוין כי המתלון הקליט את חילופי הדברים בין הצדדים וכי התקרית עצמה תועדה במצלמות האבטחה שהיו במפעל.
7. בחינת כל חומר החקירה ועדויות העדים מאפשר לקבוע כי הנאשמת זעמה על הודעת המתלון כי היא מפוטרת לאלתר מתפקידה כמנהלת השותפות. בעקבות המתח שנוצר הנאשמת השתמשה בביטויים מעליבים כלפי המתלון ואף התגרתה בו וביקשה כי ישתמש נגדה באלימות (ת/2א).
8. המתלון הזעיק למקום שוטר שהסביר בסבלנות רבה לנאשמת כי עליה לעזוב את המקום ולפנות לבית המשפט על מנת לערער על הודעת הפיטורין. השוטר גם המליץ לצדדים להיוועץ בעורך דין.
9. נוכח טענות הנאשמת כי היא הותקפה על ידי המתלון ורק הגנה על עצמה בחנתי בזהירות את סרט האבטחה שתיעד את האירוע.
- בסרט רואים בפירוש כי הנאשמת חוסמת את דרכו של המתלון שרוצה לצאת החוצה. עו"ד כהן שייצג את הנאשמת ואמה מנסה מספר פעמים להזיזה מהכניסה בלא הצלחה, המתלון הודף את הנאשמת אז הנאשמת מכה נמרצות את המתלון ולבסוף בועטת בו.
10. התקרית היא קצרה ואין רמז לתקיפת אם הנאשמת על ידי המתלון במהלך אותה תקרית.
11. המתלון עשה עלי רושם אמין הוא מסר פרטים מדויקים אודות התקרית תיאוריו תואמים את תוכן ההקלטה ואת תוצרי סרט האבטחה.
12. בניגוד לטענת ב"כ הנאשמת עו"ד כהן שייצג את הנאשמת ואמה בסכסוך האזרחי אינו טוען כי הפיטורים לא היו חוקיים אלא סובר כי הנאשמת יכלה להיות נוכחת במפעל כנציגה של אמה שהינה שותפה.
13. תיאורו של מר כהן את התקרית איננה מקובלת עלי כפי שצינתי אפשר לראות בסרט באופן ברור את עו"ד כהן מנסה להזיז את הנאשמת ורואים את הנאשמת חוסמת בעקשנות את היציאה מהחדר. בניגוד לדברי מר כהן המתלון הדף פעם אחת את הנאשמת ולא מספר פעמים. כפי שצינתי לעיל אין כל ראיה המצביעה כי המתלון תקף את אם הנאשמת הסתייגותו של מר כהן מדבריו בהודעתו השנייה היא בעייתית. בהודעה זו מר כהן מסר דברים קרובים יותר למה שהתרחש אך כאמור בחר להסתייג מאותם דברים.

לעניין זה עמדת החוקר כפי שפורטה בת/1 הינה מקובלת עלי.

14. הטענות המשפטיות שהועלו על ידי הסניגור המלומד אינן יכולות לשמש הצדקה לתקיפה שבוצעה במקרה זה. כפי שציינתי עו"ד כהן שהגיע לזירה לא סבר כי הפיטורין של הנאשמת היו חסרי תוקף. לזה יש להוסיף כי לפי סעיף 42 לפקודת השותפויות [נוסח חדש] תשל"ה - 1977 **"מת אחד השותפים או הוכרז כפושט רגל תפורק השותפות לגבי כל השותפים, הכל בכפוף להסכם ביניהם"**.

15. אביו של המתלונן שהיה שותף נפטר זמן קצר לפני האירוע. הצדדים לא הציגו הסכם שיש בו פתרון לסוגיה כאמור בסעיף 42 לעיל.

16. נוכח הדברים שציינתי לעיל, עמדת השוטר ועורך הדין שהגיעו למקום ביום האירוע לא מצאתי כל בסיס לטענות ב"כ הנאשמת בענין זה .

17. סיכום, נוכח כל האמור לעיל הגעתי לידי מסקנה כי התביעה הוכיחה את המעשים המיוחסים לנאשמת בכתב האישום ועל כן אני מרשיע אותה בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ה , 19 אפריל 2015, במעמד הצדדים